

BERLIAUS NUĖMIMAS — ŽEMDIRBIŲ IR TALKININKŲ BENDRAS

REIKALAS

VISŲ SALIŲ PROLETARAI, VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Elna nuo 1948 m. KETVIRTADIENIS Nr. 114(4154)

Anykščiai, 1980 m. rugsėjo mėn. 25 d. Kaina 2 kap.

RAJONO SPAUDOS CENTRAS „DERLIUS-80“ PRANESA:

KAS GERIAUSI TALKININKAI

Šią savaitę vėl susumuoti rajono ūkiuose talkininkaujančių VISI studentų ir Kauno politechnikumo mokslėivių darbo rezultatai. Ši kartą socialistinio lenktyniavimo nugalėtojų pripažintas kauniečių vaikų būrys, dirbantis „Aukštakalnio“ kolūkyje.

Talkininkais esame labai patenkinti, — kalbėjo mūsų susitikime kolūkio partinės organizacijos sekretorė Irena Jasiulienė, — nuo talkų pradžios, būtent nuo rug-

sėjo 3 d., jie suvežė 400 t šiaudų, paruošdami šakniavaisių plotus kombainams, sudoro 11 ha cukrinių runkelių, atliko nemažai kitokių darbų.

Siame ūkyje vienas talkininkas vien per praėjusią savaitę atliko darbų vidutinškai už 550 rublių. Žemdirbiai džiaugiasi visu 28 vaikų darbštumu, o Stasi Adomavičius, Kęstutis Vilkevičius, Audrius Mozūraitis vadina darbo spartuoliais.

— Mes, Politechnikumo

antrakursiai, suprantam, kaip šiemet sunku žemdirbiams sudoroti tai, ką užaugino, ir stengiamės kiek galėdami padėti. Gėda būtų tinginiauti, kai mums, čia atvykusiems, skiria tiek daug dėmesio, sudaro geras darbo ir poilsio sąlygas. Aš dienos normą įvykdu dvigubai, — pasakojo Audrius Mozūraitis.

Vaikų darbą nuotaiką nuolat palaiko jų būrio vadovas, energingas ir reiklus Politechnikumo dėstytojas Algirdas Aukščionis. Kiekvieną vakarą su talkininkais jis aptaria praėjusios dienos darbų eigą ir kokybę.

Kalbėdamas apie rajono ūkiuose dirbančių mūšėlių mokyklų studentų ir mokslėivių socialistinį lenktyniavimą, LLKJS CK Anykščių rajono rudens talkų štabo vadovas Kauno politechnikumo dėstytojas Vytautas Valaitis pastebėjo, kad tuose ūkiuose, kaip „Aukštakalnio“, „Svyturio“, kur jaučiamas didesnis vadovų ir žemės ūkio specialistų dėmesys talkininkams, kur gerai organizuotas pats darbas, rezultatai geresni.

V. Dikščiuvienė
Rajono spaudos centro
„Derlius-80“ narė

„Gintaro“ kolūkio žemdirbiai iš esmės jau baigė žiemkenčių sėją. Dirvon išberta pirmaklasė, nepriekaištingai išbeicuota sėkla. Kad tie darbai vyko sklandžiai ir ritmingai — nemaža dalimi priklausė nuo savalaikio ūkio augalų apsaugos agronomo Alberto Jasikonio dėmesio, reiklumo, sumanumo. Būtent šias jo charakterio savybes pirmiausia ir vertina ūkio vadovai, vietos pirminė partinė organizacija — prieš kurį laiką vaikiną buvo priimtas kandidatu į šlovingsias TSKP eiles.

Vytauto Slaučiūno nuotraukoje matome agronomą Albertą Jasikonį, nufotografuota besibaigiant šių metų žiemkenčių sėją.

Pirmaujantys rajono kombainininkai šių metų rugsėjo 22 d.

Ūkio pavadinimas	Kombainininko pavardė, vardas	Kombaino markė	Nupjovė sut. et. ha javų	Priklūtė tonų grūdų	Pamainos iš- dirbės sut. et. ha
„Gimtoji žemė“	Staševičius Antanas	SK-5	297	378	10,6
„Aušra“	Budrys Pranas	SK-4	273	354	10,5
Levaniškis	Bieliūnas Vladas	SK-5	254,6	429	12,0
„Aukštakalnis“	Siauciūnas Petras	SK-5	266	320	9,7
„Gintaras“	Sudeikis Alfonsas	SK-5	206	301	7,8

Pirmaujantys rajono jaunieji kombainininkai

Levaniškis	Bieliūnas Vladas	SK-5	254,6	429	12,0
„Aukštakalnis“	Politovas Jurijus	SK-5	218	251	8,1
Kurkliai	Kavaliauskas Virgaudas	SK-5	178	278	6,6

Išpūdžiai iš talkos

Rodos, visai neseniai rugsėjo pirmoji sukvietė gražių būrį pirmakursių į Vilniaus inžinerinio statybos instituto auditorijas. Tik, deja, neilgai merginoms ir vaikams teko žvalgytis po VISI rūmus. Būsimus inžinierius pakvietė žemdirbiai.

Visi žinome, kad šią vasarą saulė šykštokai dalino savo spindulius, o dažni ir gausūs lietūs labai apsunkino ir šiaip jau nelengvą žemdirbių darbą. Tai puikiai suprato mūsų pirmo kurso studentai, atvykę į „Anykščių šilėlio“ kolūkį.

Puikiose Rubikių ežero apylinkėse išsidriekusiame laukuose jau nuo rugsėjo ketvirtosios dienos darbuojasi penkiasdešimt studentų. Su dideliu ryžtu ir noru padėti žemdirbiams vaikinai ir merginos rauna linus, jau pradžiūvusius skuba suvežti

į klojimus, renka bulves, atlieka kitus žemės ūkio darbus. Daugumai talkininkų tai tikrai neįprastas darbas, bet nuovargis nesumažina jų entuziazmo, nes visur jie jaučia kolūkio vadovų rūpinimąsi. „Anykščių šilėlio“ kolūkyje sudarytos geros sąlygos talkininkų gyvenimui, darbui ir poilsiui. Mėgstamiesiems sportą malonu po dienos darbų pailsėti mokyklos krepšinio aikštelėje, o daugiau pavargusiems — prie televizoriaus ekrano.

Kolūkio pirmininkas V. Sostakas suranda laiko ir dažnai aplanko talkininkus laukuose. Šis energingas, jautrus žmonėms vadovas moka geru žodžiu paskatinti laukuose dirbantį jaunimą. Vyriausio kolūkio agronomo Juozo Žasino energingumo ir veiklumo dėka darbas kolūkyje organizuojamas sklan-

džiai. Talkininkai visada laiku aprūpinami reikiama technika, darbo įrankiais ir dirba be praslovėjimų. Gerai organizuotas jų nuvežimas į laukus bei maitinimas. Nuosirdus dėkingumo jausmas kolūkio vadovams už nuolatinių rūpinimųsi įpareigoja mus dirbti kuo geriau.

V. Kraucevičius
Vilniaus inžinerinio statybos instituto dėstytojas

I pagalbą kalmynams

Beveik užbaigę grūdinių kultūrų pjūtį „Gimtosios žemės“ kolūkio žemdirbiai praėitą šeštadienį du savo javų kombainus, vairuojamus prityrusių, sumanių javakirčių Antano Staševičiaus ir Alfonso Babicho, pasiuntė į talką „Aukštakalnio“ kolūkio javų dorotojams. I pagalbą atvykę kombainininkai šiečia darbuosis tol, kol šeimininkai laikys tikslinga. I kalmyninį „Atžalyno“ kolūkį talkon išsiųsė ir Staškūniškio tarybinio ūkio kombainininkai Vaclovas Rinkūnas bei Kazys Balamutas.

Tokios konkrečios paramos dorojant dešimtojo penkmečio paskutiniųjų metų grūdų derlių, susilaukė Elmininkų eksperimentinio ūkio dirbantieji — kirsi jonus jiems padeda svėdasikiškiai kombainininkai.

V. Limaitė

Ruošiama cukrinių runkelių nuėmimo technika

Javapjūtė Staškūniškio tarybiniam ūkyje pasibaigė, bet geriausia ūkio kombainininkui Vytautui Strunevičiui atokvėpis žada būti negreit. Dabar šį stropų ir pareigingą mechanizatorių vėl galima išvysti mechaninių dirbtuvių technikos kieme, kur jisai artėjančiam „sal-džiųjų šaknų“ dorojimo darbynečiui ruošia cukrinių runkelių lapų nuėmimo kombainą BM-6.

Pagrindinės cukraus žaliavos, augančios bemaž 100 hektarų plantacijoje, surinkimo sezonui techniką ruošti suskato ir kiti mūsiškiai mechanizatoriai. Antai jau nors šiandien į laukus su savuoju čekoslovakisku runkelių nuėmimo kompleksu gali važiuoti Vladas Zeromskas ir Antanas Stankevičius, — pastebėjo Staškūniškio tarybinio ūkio vyr. inžinierius Antanas Valeika.

L. Vaitonis

Rajono spaudos centro „Derlius-80“ narys

TSRS MINISTRŲ TARYBOJE

TSRS Ministrų Taryba nutarė perkelti poilsio dieną iš šeštadienio, 1980 m. spalio 4 d., į pirmadienį, spalio 6 d.

Talkininkaujančių studentų darbo rezultatai

1980 m. rugsėjo 22 d.

PIRMAUJA

Ūkio pavadinimas	Mokykla	Grupė	Žmonių skaičius	Vadovas		Ivykdyta išdirbio normų	
				Mokyklos	Ūkio	Viso	Vid. vieno studento
„Aukštakalnis“ Surdegis	Kauno politechnikumas	II KSM	27	A. Aukščionis	A. Savičius	637	23,59
		IIIa ARE	52	L. Gesevičius	A. Janauskas	991	19,06
		IIIb ARE	28	A. Maksimovas	K. Zigas	510	18,21
„Svyturys“	—	IIa AKES	49	A. Kuzminas	A. Balaišis	889	18,14
„Ateitis“	—	IIa ARE					

ATSILIEKA

„Puntukas“	Kauno politechnikumas	III MAP	22	A. Jastramskas	A. Burneikis	222	10,09
„Už taiką“		IIb ETS	50	A. Stankus	A. Stukas	494	9,88
Staškūniškio t. ūkis		IIIa ETS	28	N. Stankuvienė	J. Janišius	220	7,86
		IIa RAG		R. Vaitkienė			

LLKJS CK Anykščių rajono rudens talkų štabas

ŽENGTI AVANGARDE — KOMUNISTO PAREIGA

JIEMS TARIAME „AČIŲ“

Kurklių kolūkio komunistai į ataskaitinį rinkiminį susirinkimą atvyko visi. Kai vienminčių šeima jungia 37 narius ir 2 kandidatus į TSKP narius, tad ir neatsitiktinai kalba šiame ataskaitiniame susirinkime vis krypo apie tai, kad partinė įtaka stiprėtų visoms gamybos ir ideologinio darbo grandims.

Darydamas ataskaitinį pranešimą, kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius M. Prokofjevas pažymėjo, jog dabar svarbiausiomis gamybos barams vadovauja komunistai. Vyriausiais specialistais irgi dirba partiečiai, kurie yra puikūs savo specialybės žinovai bei aktyvūs visuomenininkai. Komunistas A. Sabals, kuris išrinktas rajono partinės organizacijos revizinės komisijos nariu, gana sumaniai vadovauja laukininkystės brigados kolektyvui. Kartu su savo pavaduotoju komjaunuoliu J. Malinausku šis komunistas, kaip pabrėžta susirinkime, sutartinai rikiuoja darbus, įtempto darbymečio dienomis suspėja ir talkose padalyvauti, ir savo tiesiogines pareigas stropiai atlikti. Geromis darbines ir visuomenines veiklos savybėmis buvo charakterizuojamas komunistas, kolūkio vyr. agronomas L. Kapušinskas. Nors jis esąs ramaus būdo, tačiau pasižymintis kaip sumanius darbų organizatorius, apgalvotai ir ūkiškai sprendžias visus reikalus ir tuo žemdirbių kolektyve pagrįstai pelno pagarbą. Šis komunistas gana aktyviai dalyvauja visuomeniniame darbe, ypač pasižymi reiklumu sau ir kitiems, atlikdamas draugiškojo teismo pirmininko pareigas ar vykdydamas kitus partinius įpareigojimus, jis dažnai partiniuose susirinkimuose pateikia dalykiškus pasiūlymus.

Ataskaitinio partinio susirinkimo eigoje, analizuojant derliaus nuėmimo darbų rikiavimo, dėl nepalankių gamtinių sąlygų pasireiškusių sunkumų įveikimo ir socialistinio lenktyniavimo įvakirčių tarpe organizavimo klausimus, vėlgi neapsieita be minčių, nusakančių, kokių vaidmenį, sprendžiant iškilusius uždavinius, atliko partiečiai, tiesiogiai dirbantys ir gamyboje, ir padalinių vadovais bei specialistais. Gero įvertinimo ir šiltų atsiliepimų susilaukė komunistas kombainininkas V. Kava-

liauskas, kuris savo darbštumu ir atkaklumu įtemptos jėgų įdėjus dienomis rajono jaunųjų kombainininkų šeimoje išsikovoja pirmąsias vietas. Našiu darbu ir pareigingumu užsirekomenduoja kolūkio mechanizatorių tarpe komunistai S. Leita, automašinos vairuotojas J. Gadliauskas. Apie šiuos darbštulius, asmeninių pavyzdžių skatinančius kitus profesijos draugus sutartiniau darbuotis, pagrįstai kalbėjo ataskaitinio susirinkimo metu vyr. inžinierius V. Leonavičius ir kiti

kolektyviškumo, susiklausymo, tarpusavio pagalbos suteikimo ir kitus geras dorovinius bruožus, nes tas padėtų formuoti sveiką darbinių nuotaiką, sėkmingiau įveikti kliūtis. Juk ir derliaus nuėmimo metu pasireiškė toks atvejis, kuris byloja apie abejingumą žmogui. Stai vieno mechanizatoriaus valdomas jėgų kombainas įklimpo lauke, tačiau nieks iš kitų šalia dirbančių kombainininkų nesiteikė atskubėti jam į pagalbą, nors nesunkiai galima buvo, užkabius trosą, tą įklimpusį kom-

bos padalinį. Būtent, kad padalinio vadovas ar jo pavaduotojas ne tik tai sugebėtų spręsti gamybinius klausimus apgalvotai ir ūkiškai, bet būtų reiklus sau ir kitiems kolektyvo nariams, santykiuose su žmonėmis būtų taktiškas, objektyvus, nedarytų vieniems nuolaidų, o kitiems netaikytų išskirtinių privilegijų.

Aptariant partinės organizacijos biuro ataskaitą, nemaža vertingų pasiūlymų ideologinio darbo gerinimo ir jo tobulinimo, buitės kultūros diegimo, žemdirbių patriotinio auklėjimo srityje pateikė kalbėję susirinkime partinės organizacijos biuro narys, Kurklių apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkas J. Kukta, bibliotekos vedėja, kolūkio moterų tarybos pirmininkė E. Paukštelienė ir kiti komunistai. Jų nuomone, prasmingesniam jaunimo laisvalaikio organizuoti tikslinga labiau suvienyti komjaunimo organizacijos aktyvo ir kultūros įstaičių darbuotojų bendras jėgas, suaktyvinti liaudies draugininkų veiklą. Auklėjimąjį poveikį žmonių sąmoningumui, jų patriotiniams jausmams ugdyti galėtų daryti ir tas, jei buvusio Kurklių valsčiaus revoliucinio komiteto pastatė būtų įrengtas muziejelis, jeigu ir ateityje žemdirbiams būtų ruošiamos išvykos į istorines-revoliucines ir kovų vietas.

Kurklių kolūkio komunistai, siekdami deramai sulikti TSKP XXVI suvažiavimą, dar aktyviau išvystyti žemdirbių kolektyve socialistinio lenktyniavimo sąjūdį, savo veiklos konkrečius uždavinius numatė priimtiame nutarime.

St. Vinciusas

Ataskaitos ir rinkimai partinėse organizacijose

komunistai. Kad operatyviau būtų susumuojami socialistinio lenktyniavimo rezultatai kombainininkų tarpe ir deramai pageriami pirmūnai, kad lenktyniavimas įgauctų dar efektyvesnį pobūdį, teigiama darba šia kryptimi atlikdavo kolūkio ekonomistė, TSKP narė O. Piprienė.

Vienok, aptardami partinės organizacijos biuro ataskaitą, komunistai nevengė išsakyti ir tų spragų bei neigrovių, kurios dar pasireiškusių organizuojant įvairių rūšių darbus. Juk šienapjūtės ir pirmomis derliaus nuėmimo dienomis išryškėjo kai kurie neorganizuotumo reiškiniai. Todėl kolūkio valdybos ir partinės organizacijos biuro posėdžiuose teko operatyviau svarstyti su šiais darbais susijusius klausimus ir atkreipti priežastis, didesnę reiklumą skiepyti inžinerinės tarnybos atsakingiems darbuotojams. Tokie svarstymai turėjo teigiama poveikį. Ataskaitinį pranešimą skaitydamas partinio biuro sekretorius M. Prokofjevas pažymėjo, kad vyr. inžinierius V. Leonavičius ir mechaninių dirbtuvių vedėjas P. Lapienis padarė rimtas išvadas, operatyviau organizuodavo technikos gedimų šalinimą, rimtingiau rikiuodavo kuro pristatymo ir kitus darbus.

Kolūkio pirmininkas L. Imbrasas atkreipė partiečių dėmesį į tai, jog būtina ateityje mechanizatorių, gyvulininkystės srityje dirbančių specialistų tarpe skiepyti

bainą išvilkti. Tokie abejingumo reiškiniai, kalbėtojo nuomone, neturėtų kartotis, nes nugalint sunkumus visad reikalinga tarpusavio pagalbos, sveikų bendravimo santykių aplinka. Arba žymiai sėkmingiau reikalai klostytųsi gyvulininkystės fermų darbuotojų kolektyve, jeigu tarp gyvulininkystės specialistų įsivyratų sveiksnis sutarimo, dalykiško susiklausymo jausmas, jei sau dirvos neturėtų kažkokie tai vieny specialistų mokinimai suversti kaltę dėl nesėkmių kitiems. Kad dorovinio auklėjimo srityje partinės organizacijos biurai ir visiems komunistams reikia išarti dar gilesnę vagą, matyti, pasako ir ši susirinkime komunistų iškelta tikrai verta dėmesio problema, juo labiau, kad žmonių darbinis aktyvumas neretai tiesiogiai priklauso nuo žmonių tarpusavio santykių, jų poelgių kiekvieno atveju.

Ir dar vienas svarbus reikalavimas išryškėjo šio partinio susirinkimo metu, adresuotas komunistams, kuriems patikėta vadovauti gamy-

Jau nebe pirmą rudenį, kai nuo laukų nuimamos paskutinės derliaus gėrybės, „Lenino keliu“ kolūkis susilaukia talkininkų iš Vilniaus inžinerinio statybos instituto. Ir šį rugsėjį padėti žemdirbiams iš šios aukštosios mokyklos atvyko dvidešimt septyni statybos fakulteto pramoninės-civilinės statybos specialybės pirmakursiai.

Kadangi „Lenino keliu“ kolūkyje vasarą pastoviai veikia moksleivių darbo ir poilsio stovykla, kasmet susilaukiama talkininkų iš aukštųjų mokyklų, šio ūkio vadovai turi sukaupę nemažai patyrimo, kaip sudaryti palankiausias buitines ir darbo sąlygas jauniems pagalbininkams. Talkininkai yra apgyvendinami jaukiose kambariuose, visi aprūpinami lovomis, patalyne, darbo drabužiais, avalyne, pirštinėmis. Talkininkai ūkio valgykloje gauna šviežių, skanų ir pigių maistą. Geriausiai padirbėję kolūkio valdybos yra skatinami: talkininkams organizuojamos ekskursijos, išvykos į koncertus, jauniems darbo pirmūnams įteikiamos piniginių premijos, pagyrimo raštai. Jaunieji žemdirbių talkininkai laisvalaikio gali susipažinti su naujausia spauda, kurią kasdien jiems pristato laiškanėsys, jų patogumui veikia biblioteka, yra išskirtas televizorius, nemokamai tris kartus per savaitę demonstruojami meniniai kino filmai.

Tokios sąlygos yra sudarytos ir VSI studentams, šiuo metu talkininkaujantiems „Lenino keliu“ kolūkio žemdirbiams. Studentai stengiasi atsidėkoti našiu, sąžiningu darbu. Kokiam tik

darbų bare bedirbtų studentai, kiekvieno baro vadovas apie juos atsiliepia tik šiltai žodžiais. Stai S. Gruodis, K. Krasnickas, V. Skruzdis, V. Sakalauskas, A. Zukauskas buvo paskirti prie šiaudų vežimo. Vaikiniai dirbo labai nuoširdžiai. Pašarų ruošimo baro vadovas A. Budreika ne kartą apie darbščiuosius talkininkus su padėka kalbėjo studentų vadovui docentui, pedagogikos mokslų kandidatui Aleksandrui Veličkai. Patenkintas šių vaikinių darbų ir daugiamečių žolių ir linininkystės baro vadovas A. Matuzonis. Studentai sąžiningai darbuojasi ir veždami linus, kuldami šią vertingą kultūrą. Šiuose baruose gerai dirba A. Mažikis, A. Zukaitytė, G. Sadauskaitė, L. Liausaitė, D. Plocskytė, L. Jasiulytė. Studentams A. Ringailai ir L. Beniliui tenka talkininkauti ūkio statybininkams.

Docentas A. Velička, kasdieną studentus supažindindamas su jų atliktu darbu, gana dažnai su pasitenkinimu pažymi, kad talkininkai ne tik įvykdė duotą normą, bet ją ir gerokai viršijo. Kolūkis studentams už jų gerą darbą organizavo išvyką po Anykščių apylinkes, nuvežė į Svėdasų kultūros namuose vykusį Panevėžio automobilių gamyklos estradinio ansamblio koncertą.

Si savaitę studentams „Lenino keliu“ kolūkyje jau paskutinė. Atsisveikinant su darbščylių talkininkų būriu norėtųsi jiems padėkoti už nuoširdų triūsą kolūkio laukuose, palinkėti daug sėkmės studijų metais.

Vyt. Bagdonas

„Lenino keliu“ kolūkio pirmininko pavaduotojas

Domėjosi liaudies kontrolierių darbu

Anykščių rajone lankėsi respublikos miestų ir rajonų liaudies kontrolės komitetų pirmininkai. Jie apsilankė ir vyno pramonės gamybinėje susivienijimo „Anykščių vynos“. Susivienijimo direktoriaus pavaduotojas V. Petrošius svečiams papasakojo apie gamyklos istoriją, gamybinius pajėgumus, apie liaudies kontrolės grupės teikiamą paramą administracijai, kontrolierių skatinimą.

Susivienijimo liaudies kontrolės grupės pirmininkas G. Zalkauskas papasakojo apie grupės struktūrą, darbo planavimą, kontrolierių atliekamą darbą, ryšius su rajono liaudies kontrolės komitetu.

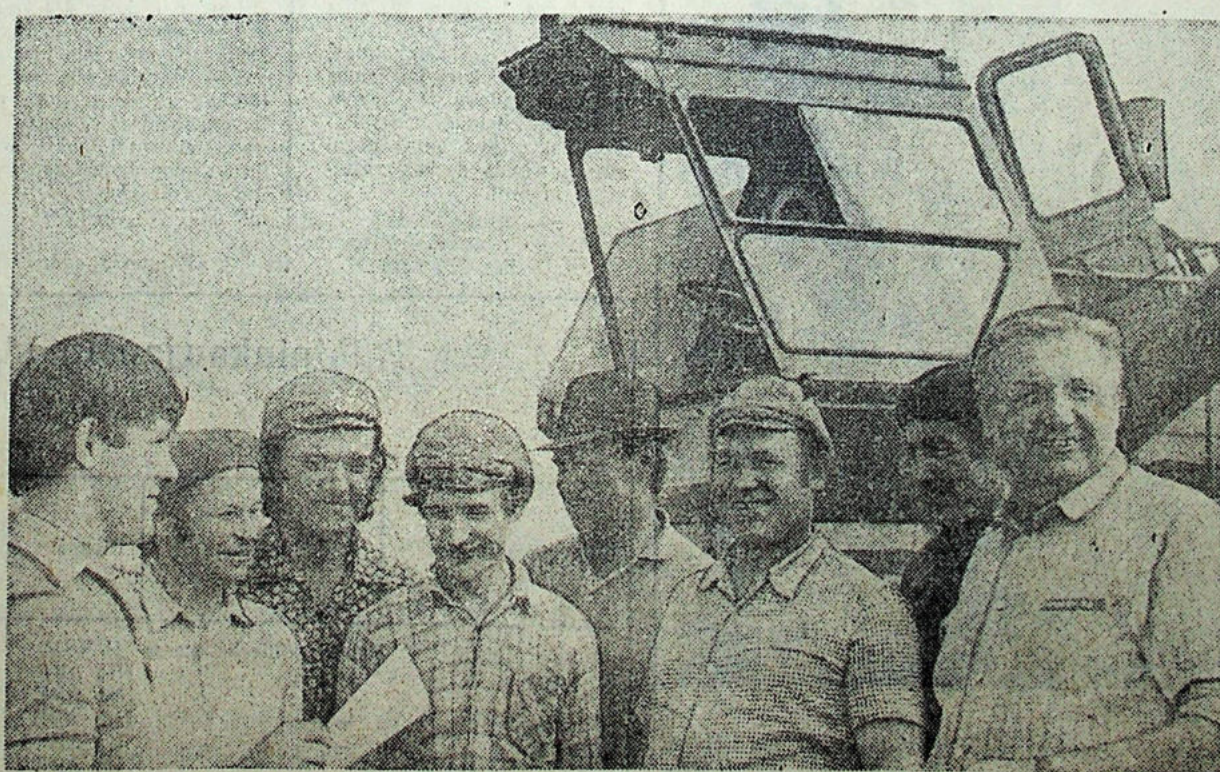
Viešumo ir organizacinio sektoriaus vadovas P. Butėnas nurodė, jog liaudies kontrolierių atliekamo darbo

vješumą užtikrina reguliariai leidžiamas stendas „Liaudis kontroliuoja“, kuriame atspindi tai, kas nustatyta tikrinimo metu, kas nuveikta pagal patikrinimo medžiagą ir galutinai tikrinimo rezultatai. Stende panaudojamos foto nuotraukos, kuriose užfiksuoti surasti neūkiškumo ar aplaidumo faktai, kaltininkai, nurodomi terminai trūkumų pašalinimui.

Susitikime dalyvavo Lietuvos TSR respublikinio liaudies kontrolės komiteto organizacinio darbo skyriaus vedėjas pavaduotojas A. Noreika.

Svečiai susipažino su metodiniame kabinete sukaupta medžiaga, leidžiamais stendais, lankėsi pagrindiniuose cechuose.

B. Milaševičius

„Aukštakalnių“ kolūkyje, dorojant derlių, sutartinai dirba kombainininkai, valruotojai, kitos grandys. Daugiau kaip nuo tūkstančio hektarų derlius jau aruoduose. Pavyzdžiui šio ūkio dirbantiesiems tebėra socialistinio lenktyniavimo pirmūnai Petras Šiaudžius, Jurijus Politovas, kurių pavardės geriausiųjų rajono įvakirčių tarpe. J. Junevičius nuotraukoje: (iš kairės) mechanizuotų darbų agronomas G. Blažys, vairuotojas J. Medišauskas, kombainininkai komjaunuoliai J. Politovas, P. Stukas, valruotojas P. Aleknavičius, kombainininkai P. Šiaudžius, M. Kaupelis ir augalininkystės padalinio vadovas komunistas Z. Pakšys.

PAGERBTI PIRMŪNAI

Anykščių linijinio techninio cecho elektromonteris Pranas Gendvilas visada būna socialistinio lenktyniavimo pirmūnų gretose. Ir dabar Lenino ordininko P. Gendvilo nuotrauka — Utenos eksploatacinio-techninio ryšių mazgo garbės lentoje.

Ivykusiame linijinio techninio cecho profsąjungos narių susirinkime darbo pirmūnams — elektromechanikui Vytautui Sapalai, traktorininkui Vladiui Kuliešai, telegrafistui — elektromechanikui Jonui Geniui, gedimų šalinio Jonui Sablevičiui įteiktos Utenos ETR pereinamosios gairės. Socialistinio lenktyniavimo nugalėtojo ženklų apdovanotas vairuotojas Vaclovas Aukštuolis.

E. Stankutė

Gyventojų paslaugoms

„Prašu įvesti telefoną...“ — nemažai taip prasidedančių pareiškimų gauna Anykščių ryšių mazgas iš Andrioniškio kolūkio žemdirbių. Pasiūstus čia automatinę telefoną stotį, telefonizuoti ne tik ūkio gamybiniai padaliniai ir visuomeniniai pastatai, bet atsirado galimybė įvesti telefonus ir į dalį žemdirbių butų. Nemažai naujų telefono abonentų ir Elmininkų eksperimentiniame ūkyje.

Daugiau kaip 4 tūkstančiai gyventojų naudojami dabar telefonais mūsų rajone.

J. Juraitė

(Pabalga. Pradžią žiūr. Nr. 111 (4151))

Tik išėjęs iš Jonavos į šalinį keliuką, vedantį kažkur į Siaurės Vakarų. Vladas atlėjo nuo įtampos ir pajuto alsų nuovargį. Pasirinkęs nuosalesnį kampelį, susmuko ant žemės ir pirmą kartą aiškiai suprato, koks erškėčiuotas kelias laukia ateityje. Ta duona, kurią įbruko seselė, seniai pasibai-gė. Labai norėjosi valgyti, bet ir baisoka buvo užsukti į pirmą pasitaikiusią sodybą, nes nežinai ant ko užkropinsi...

O užėiti reikėjo. Ir daugelį kartų. Pasitaikydavo, kad užėjus į pasiturinčią atrodančią sodybą pavalgydindavo ir per daug neklausinėdami dar ir kelionės įdėdavo. O būdavo ir taip, kad gerokai apsiūrusioje grytelėje apipildavo tokia daugybe klausimų, kad Vladas pasijusdavo lyg tardomas. Darydavosi aišku, kad šeiminiškai įtaria jį esant visai ne atsitiktinai čia pakliuvusiu ligoniu iš subombarduotos ligoninės, kaip jis sakėsi, o žmogum, kuris ir ligoninėje galbūt bijojo pasilikti. Tik ne visuomet buvo aiški tokio kamantinėjimo priežastis: paprastas sodiečio smalsumas, ar noras išaiškinti, kas jis iš tikrųjų ir įduoti baltaraiščiams. Ir kai tokie smalsuoliai nurodydavo kelią, galiuką paėjęs, Vladas kelsdavo kryptį, kad išvengtų galimo persekiojimo.

Ne kartą pateko tiesiog į baltaraiščių puotą. Ir tik gal dėl to, kad baltaraiščiai buvo girtuteliai, nesusidomėjo Vlados asmenybe.

Kai šitaip atsitiko jau keliose gražiose sodybose, Vladas ėmė vengti tokių rinkdavosi iš pažiūros vargin-gesnes.

Bet ir čia visko pasitaikydavo. Kažkurią liepos vi-

durlo dieną užėjo į prastai atrodančią grytelę. Jauna, apsuksi šeiminiškė išklausinėjo, kas jis, iš kur, padėjo ant stalo valgio ir pasigy-rė.

— Maniškis dabar tai re-tai ir beapsilanko. Zydus ir komunistėlius tvarko.

Ir tik dabar Vladas atkreipė dėmesį, kad kai kurie baldai aiškiai ne pagal gryčią, sienos nukabinėtos brangiais drabužiais. Nereikėjo būti aiškiaregiu, kad su-prastum, jog čia nužudytųjų turtas.

O šeiminiškė suokė:

— Maniškis dabar policijoje. Atėjo mūsų laikai. Tai pagyvensim!

Užvalgęs

Vladas Sostakas išėjo šeiminiškės nurodytu keliu. Bet, priėjęs pirmą miškelį, išsuko iš jo ir ilgokai ėjo vos ne priešinga kryptimi, kol pasiekė kitą vieškelį.

Ne kartą teko susitikti su baltaraiščiais, varančiais būrelius žydų. Buvo aišku, kur ir kam jie varomi... Laimė, kad per visą kelią niekas iš sutiktų baltaraiščių rimtai nesusidomėjo, iš kur ir ko čia atsirado sugipsuota koja, gerokai nudilusiais ramentais, barzdočius. Juk jau ėjo antras mėnuo nuo karo pradžios, baltaraiščiai turėjo galimybę patikrinti bet kokią Vlados papasakotą versiją.

Nuo Utenos iki Imbrado Vladas Sostakas ėjo jau tik naktimis, mito griėčiais, bebaigiančiais bręsti rugių ir kviečių grūdais. Dienodavo kur nors pakelės krūmuose.

O kai auštant tiesiog per laukus ir krūmus priėjo te-

tos Julijos grytelė Imbrado ir Avilių tarpežerėje, tai ilgai jį stebėjo, kol įsitikino, kad aplink kol kas regimo pavojaus nėra. Ir vis tik prie trobelės nėjo, palaukė, kol teta atėjo pabalinti karvės melžti.

Paskui prasidėjo dienos baloje. Koja gijo nenoriai. Gipsu nuimti taip ir nereikėjo: jis nubyrėjo nuo balos drėgmės ir lietaus. Norint apdžiūti tekdavo laukti giedrios dienos, nes lauzelis galėjo išduoti jo slaptavietę.

Tik rudeniop jau apgijusi,

APYBRAIZA BRYDĖ PER LAIKMETĮ

K. Kairiūkštis

išgabeno jį brolis į Pieslius, kur po kiek laiko malūnininkas priėmė darbininku.

Kal dabar, praėjus daugeliui metų, Vladas Sostakas mintimis grįžta į tas dienas, ir pats sunkiai beįsivaizduoja, kaip, vis dėlto, ramentais pasiramsčiuojant, ištinusia po gipsu koja, kai kada užvalgiusiam, o dažniausia alkanam, žinant, kad tyko mirtinas pavojus, pavyko įveikti kelią nuo Kauno iki Imbrado, kelyje išvengti baltaraiščių rimtesnio patikrinimo, kaip susiklostė, kad jis pasuko ne į Zarasus, kur tėvai gyveno ir kur jo jau neabejotinai laukė giliinė, ne pas kitus gimines, kurie ne visi pasirodė tokiais, kokiais norėjosi, kad būtų, o, būtent, į Maršaniškes, pas tetą Juliją, kuri ir padėjo jam išlikti gyvam, kai padėli čekistai buvo sunkiausia ir pavojingiausia.

Apmaštant tolimą praeitį apima mintis, kad jo gyvenime būta ir nuoseklumo, ir atsitiktinumų. Nuoseklų ir tuomet, jaunystėje, ir dabar, žiūrint nuo pergyventų metų aukštumos, atrodo tas, kad jis priklausė prijaučiančių Komunistų partijai grupėi, platino Komunistų partijos atsišaukimus, vykdė įvairias užduotis. Į tai stumė beteisio žmogaus gyvenimas. Nuoseklų ir, kad jis tapo čekistu, nes daugelis draugų, su kuriais vargo pas bužes, kurių aplinkoje

darbavosi Zarasų gaisrinėje, pasuko tuo pat keliu. Nuoseklų, kad po išvadavimo jis vėl grįžo į valstybės saugumo organus ir ilgą laiką

dirbo Zarasuose. Utenoje, Anykščiuose.

O atsitiktina, kad prieš pat karą teko atsigulti į ligoninę, karo pradžioje pasilikti vienišiu, bejėgiu, beginkliu, toli nuo gimtųjų vietų, svetimoje aplinkoje. Ir vis tik išlikti gyvam. Šitai ir ano meto Vlados Sostako akimis žiūrint, buvo pati didžiausia, bet ir pati nelikėčiausia, atsitiktinė laimė.

Karas iš žmonių reikalavo didvyriškumo — tiek fronte, tiek užnugaryje, tiek okupantų užimtoje gimtosios žemės dalyje. Fronte didvyriškumas reiškėsi bebaimiškumu mūšiuose ir ištverme kasdienybėje, užnugaryje — pasiaukojančiu darbu, o prieš užimtoje teritorijoje — turbūt žmogaus išdidumu, sugebėjimu arba ginklu priešintis arba bent nenusilenkti priešui, neprašyti iš jo malonių. Taip jau susiklostė, kad Vladas Sostakas dėl sužeidimo liko ginkluotos kovos nuošalyje. Bet nei ir sunkiausia metu jam ne kartą neatėjo mintis pasiduoti vokiečiams ar baltaraiščiams. Netgi tada, kai po ilgų dienų nuovargio ir nuolatinės balos drėgmės koja pamėlynuodavo ir atrodė, kad be ligoninės, gydytojų pagalbos greit koja gangrenuos ir ateis neišvengiama mirtis. Tokios perspektyvos akivaiz-

doje likti išdidžiu, neprašyti prieš malonės — taip pat didvyriškumas.

Išvadavimo Vladas Sostakas laukė ne kaip būsimas ramybės, o kaip kovos tęsinio jau jam pačiam toje kovoje dalyvaujant. Jis matė, kad vietos fašistai, netgi aiškūs vokiečių pralaimėjimo akivaizdoje, nesiruošia sudėti ginklų. Tai nebuvo kažkas nauja ar netikėta. Klasų kovoje nebūna nei paliaubų, nei taikos. Savo vietą šioje kovoje jis įvardavo čekistų gretose. Todėl tuojau pat po išlaisvinimo kreipėsi į Valstybės saugumo Liaudies komisariato Zarasų rajono skyrių, prašydamas grąžinti jį į darbą.

Po būtinų tokiomis atvejais patikrinimų, Vladas Sostakas jau vėl važinėjo į įvairius apskrities kampelius. Skirtumas tarp ikikarinio ir pokarinio darbo buvo tas, kad prieš karą tiesioginis pavojus čekistų gyvybei grėsė retokai, tik gaudant aiškių šnipų, o dabar pavojus grėsė ne tik iš pamiškių ir pakrūmių. Nuolatiniai susirėmimai, rizikingos operacijos likviduojant banditų lizdus, ilgos dienos ir naktys pasalose užpildė Vlados Sostako pokario metų laiką. Ir tik po to, kai su banditizmu buvo iš esmės baigta, kai beliko iš vietos nacionalistų ilgai ir gudriai regžto ginkluoto pogrindžio liekanos, Vladas Sostakas padėjo automatai ir ėmėsi talkaus darbo. Kurį laiką padirbėjęs Anykščių miesto vykdomojo komiteto pirmininku, jis baigė kursų prie Vilniaus partinės mokyklos, po to padirbėjo LKP rajono komiteto instruktorium, o 1952 metais buvo išrinktas tuometinio „Pergalės“ kolūkio pirmininku. Čia, kaip sakoma, jis nuleido inkarą visam laikui. Spalio pradžioje sukaks dvidešimt aštuoneri metai, kai Vladas Sostakas laiko savo užgrūdintose rankose didelio kolektyvo gyvenimo vairą. „Anykščių šilėlio“ kolūkio gamybiniai pasiekimai žinomi ne tik rajone. Bet komunistas Vladas Sostakas už vis labiausia vertina tai, kad ūkis apsirūpinęs puikiais mechanizatoriais, puikiais vėsy sričių specialistais. Kaip tik šitai garantuoja kolektyvui užtikrintą ateitį.

RUDENS ŽIEDAI SVĖDASUOSE

Svėdasų kultūros namų salėje veikia gėlių paroda „Rudens žiedai-80“. Joje savo išaugintų gėlių puokštes eksponavo LSD Anykščių gelininkystės skyriaus Svėdasų sekcijos gelininkės, kolūkio moterų tarybos narės ir jaunosios Svėdasų vidurinės mokyklos gamtininkės.

Pirmoji vieta pripažinta aktyviausios ir parodai daugiausiai gėlių pateikusios gelininkų sekcijos narės Apolonijos Pakštienės raudonų rožių puokštei, pavadintai „Tarybų Lietuvai — 40“. Labai skoningai ir išdringai sudaryta Svėdasų gelininkų sekcijos vadovės mokytojos Petrutės Dagytės gėlių kompozicija „Vasaros dovanos“.

Siaurės gelininkų kompozicijai ir svėdasiškos gelininkės Anas-tazijos Gikienės puokštei „Anūkėlei“ atiteko antrosios vietos.

Trečiosios vietos pripažintos svėdasiškos gelininkės Onos Kežutienės aukštoje originalaus darbo kriauklelių vazoje sudaryta puokštei „Laimės žiburys“ ir Svėdasų vidurinės mokyklos jaunųjų gamtininkų puokštėms: XI klasės moksleivės A. Budrytės — „Komunary širdys“ ir XII klasės moksleivės Almos

Gineikaitės — „Ilgas mokslo kelias“.

Gėlių parodą labai praturtino ir pajvalino svėdasiškos liaudies menininkės Jadvygos Grizaitės su juvelyriniu kruopštumu iš džiūvintų gėlių žiedų, lapelių ir šiaudelių padaryti originalūs dekoratyviniai suvenyrai, kurie patraukė visų parodos lankytojų dėmesį.

Sutapimo dėka gėlių parodą „Rudens žiedai-80“ papildė Liaudies meno draugijos Panevėžio skyriaus liaudies menininkės V. Kovalevskienės eksponuojama tapyba moters ir gamtos temomis. Ypač įdomūs ir įsimintini jos tapyti paveikslai „Gervės“ ir „Gamtos kampelis“.

Gausūs parodos lankytojai įsitikino, kad visi parodos dalyviai moka savaip išreikšti meilę grožiui, gamtai, gimtajam kraštui.

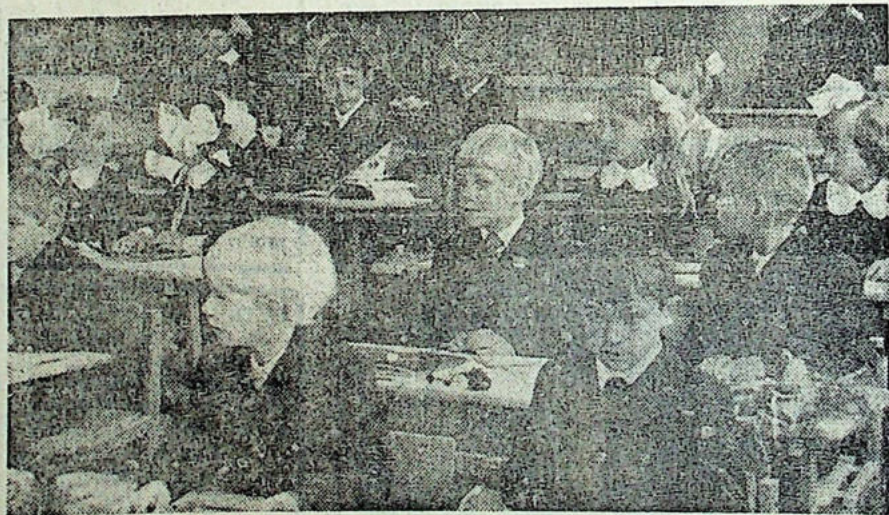
Parodą uždarė LSD Anykščių gelininkystės skyriaus valdybos pirmininkas Jonas Juodelis, įteikdamas atminimo dovanas prizinių vietų laimėtojams ir vertingas knygas su įrašais parodos organizatoriams ir kiekvienam parodos dalyviui.

Alb. Cerniauskas

NAUJOJE MOKYKLOJE

787 moksleiviai, 34 mokytojai tapo pilnateisiais Anykščių trečiosios vidurinės mokyklos šeimnininkais.

J. Junevičiaus nuotraukose: rugsėjo pirmąją prie naujosios mokyklos: pamoka pirmojoje „b“.

Mokykla kviečia technikos mėgėjus

Kaip ir kiekvienais metais nuo spalio 1 dienos prasideda užsiėmimai Anykščių SDAALR vaikų-jaunimo sportinėje-techninėje mokykloje.

Mokykloje ruošiami būsimi techninio sporto šakų sportininkai — būsimi rajono sportinės garbės gynėjai respublikinėse varžybose. Čia moksleivis gali pasirinkti vieną iš trijų techninio sporto šakų — tapti motociklininku, kartingistu arba susidomėti radio sportu — „lapių medžiokle“.

VJSTM moksleiviai išmoksta išardyti ir sudėti motociklų variklius, gauna gerus technikos teorijos pagrindus, daug valandų praleidžia už motociklo ar kartingo vairo, pajunta lenktynių žavesį.

„Lapių medžiotojai“ susipažįsta su radio technikos pagrindais, išmoksta telegrafo signalus (o jų pagalba palaikomi ryšiai su viso pasaulio radio mėgėjais) ir išmoksta surasti miškuose „lapes“ — užpelenguoti paslėptus miškuose radio siųtuvus.

1979/80 mokslo metais mūsų mokykloje buvo paruošti 2 kandidatai į sporto meistrus — motociklininkas Gintaras Petrauskas, kuris dabar yra respublikos rinktinės narys, ir kartingistas debeikielis Antanas Daubaras, o taip pat 4 pirmojo atskyrio, 4 antrojo atskyrio, 15 trečiojo atskyrio, 25 pirmojo jaunių, 47 antrojo jaunių ir 4 trečiojo jaunių atskyrių sportininkai.

Mokykloje įrengtos puikios teorinės klasės su veikiančiais kartingo ir mopeduko maketais, vaizdinėmis priemonėmis, plakatais, taip pat atskiros patalpos motociklų ir kartingų remontui. Yra asfaltu dengtas kartodromas, sunkiausia ir sudėtingiausia respublikoje trasa motociklams.

Padaugėjo ir technikos. Jeigu, tik susikūrus mokyklai, tebuvo porą kartingų, gal trejetas mopedukų, tai dabar turime 12 kartingų, 12 motociklų, 15 sportinių mopedų, 23 pelengatorius „lapių medžioklei“. Šiais mokslo metais gausime ir daugiau naujos technikos.

Kaip jau minėjau, geriausi mokyklos sportininkai gina rajono garbę respublikinėse ir Pabaltijo varžybose. Mūsų motociklininkų komandos šiemet dalyvavo respublikos žiemos motokroso pirmenybių I ir II etapuose. Panevėžio rajono SVJSTM mopedistų varžybose, skirtose V. Lenino gimimo 110 metinėms paminėti, respublikos motokroso čempionato I-ojo etapo varžybose Klaipėdoje, II-ojo etapo varžybose Vilkaviškyje, III-ojo — Plungėje, IV — Anykščiuose, V-ojo — Šiauliuose, daugiadienės motociklų lenktynės Panevėžyje, Latvijos TSR ir Estijos TSR. Kartingistai dalyvavo LTSR kartingistų čempionato I ir II-ojo etapo varžybose Vilniuje, o taip pat draugiškose Panevėžio miesto kartingistų varžybose.

„Lapių medžiotojai“ dalyvavo sezono atidarymo varžybose Kaune, „lapių medžioklės“ čempionate Kuršėnuose, „lapių medžioklės“ pirmenybėse Vilniuje.

Taigi mūsų mokyklos auklėtiniai turi galimybę ne tik sportuoti, bet ir susipažinti su įvairiais respublikos miestais ir miesteliais.

Geru žodžiu galima paminėti techninio sporto entuziastus, rajono rinktinės narius motociklininkus Gintarą Petrauską, dabartinį VJSTM trenerį, Romą ir Saulių Repečką, Rolandą Puodžiūną, III vidurinės mokyklos mokinius, o taip

pat J. Biliūno vidurinės mokyklos mokinį Vidmantą Pipirą, kartingistus Anykščių III vidurinės mokyklos mokinius Algį Naurą, Dalių Lukauską, II vidurinės mokyklos mokinį Arūną Valančiūną, J. Biliūno vidurinės mokyklos mokinį Virginijų Skairį, „lapių medžiotojus“ — Oraldą Kairį, Audrų Zuzevičių, Saulių Umbrą, Astą Stasiškaitę iš J. Biliūno vidurinės mokyklos, Dailę Valmaite iš II vidurinės mokyklos ir daugelį kitų auklėtinių.

Mokykla galėtų pasiekti ir gana neblogų rezultatų, jeigu ne pastovių darbuotojų trūkumas. Šiuo metu VJSTM trūksta vairuotojų, techniku, mechanikų kartingų ir motociklų variklių remontui ir trenerių, kad ir su viduriniu išsilavinimu, bet mėgstančių sportą ir techniką.

Spalio mėn. 1 d. 16 val. laukiame vidurinių ir aštuonmečių mokyklų moksleivių, norinčių užsiimti techniniu sportu. Į VJSTM priimame 5—7 klasių moksleivius. Užsiėmimai vyks tris kartus per savaitę.

Spalio 19 d. 11 val. VJSTM organizuoja „Atvirų durų“ dieną. Šią dieną prašome būsimus sportininkus kartu su tėveliais atvykti apžiūrėti mokyklos ir pasižiūrėti kartingistų ir motociklininkų parodomasias varžybas.

Taigi spalio 1 ir 19 d. laukiame būsimų sportininkų Troškūnų gatvėje Nr. 3.

J. Miškinis
Anykščių vaikų-jaunimo sportinės-techninės mokyklos direktorius

Anykštėnai — antri

Rugsėjo 19—21 dienomis Kaune vyko finalinis respublikos karinės daugiakovės čempionatas. Prieš tai respublikoje vyko zoninės varžybos.

Finalinėse varžybose dalyvavo devynios komandos, trys miestų ir šešios rajonų. Kaip zonos nugalėtoja, finalinėse varžybose dalyvavo ir SDAALR Anykščių STK komanda, kurią sudarė šeši sportininkai — tai MSMV vairuotojas Juozas Mačys, Debeikių vidurinės mokyklos mokinys A. Mackevičius, Viešintų vidurinės mokyklos didelis šios sporto šakos entuziastas mokytojas G. Zarskus ir auklėtiniai L. Placėnyte, A. Lapienis, R. Pukėnyte ir K. Bekenis.

Pirmąją dieną visi sportininkai Kauno Lietuvos žemės ūkio akademijos stadione kovojo sukarintame klišių ruože. Reikėjo prabėgti 400 m su įvairiomis kliūtimis, įjungiant šaudymą ir granatos metimą į taikinį. Šioje rungtyje geriausiai pasirodė viešintiškis K. Bekenis.

Antrąją dieną Kačerginėje vyko šaudymo dvikova, šioje rungtyje geriausiai pasirodė Juozas Mačys.

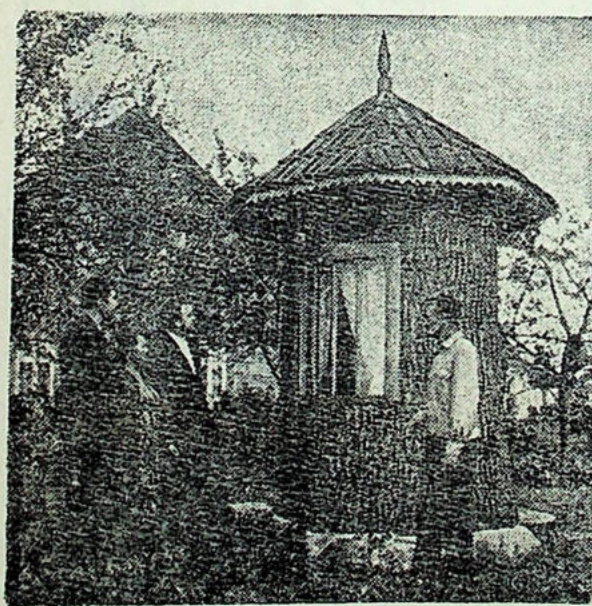
Trečiąją dieną rungtynės vyko Kačerginėje. Reikėjo ne tik gerai bėgti, bet ir taikliai šaudyti bei mėtyti granatą. Geriausiai pasirodė L. Placėnyte, R. Pukėnyte ir A. Mackevičius.

Susumavus visų trijų dienų rezultatus, paaiškėjo, jog miestų grupėje nugalėtojais tapo Vilniaus komanda, antrąją vietą pelnė Kauno ir trečią — Panevėžio miestų komandos.

Rajonų grupėje pirmąją vietą iškovojo Kauno rajono komanda, antroji atiteko anykštėnams, o trečioji — Varėnos rajono sportininkams.

Komandoms nugalėtojoms buvo įteiktos pereinamosios taurės ir atitinkamo laipsnio diplomai. Asmeninėje įskaitoje nugalėtojais tapo buvo apdovanoti atitinkamo laipsnio medaliais, diplomais ir asmeninėmis SDAALR CK dovanomis.

A. Bražiūnas
Komandos vadovas

Jurbarko rajono Viešvilės apylinkė garsi ne tik gerais ūkiniais rodikliais, bet ir rūpestingai tvarkoma aplinka. Šios apylinkės Taryba pernai užėmė antrą vietą respublikos vietinių Tarybų socialistiniame lenktyniaime.

NUOTRAUKOJE: Viešvilės apylinkės Tarybos pirminkė K. Liutkuviene ir aplinkos tvarkymo komisijos nariai A. Cečkauskas ir A. Valančius apžiūri vieną iš gražiausių Smalininkų girininko P. Liaudansko sodybą.

A. Sabaliausko (ELTA) nuotr.

ŽINIOS

APIE PAŠARŲ GAMYBĄ 1980. IV. 22 (proc.)

Ūkio pavadinimas	Paruošta šiaudų proc.	Paruošta silo so proc.	Paruošta pašar. vnt. 1 sąlyg. galvijui cent	Ūkio pavadinimas	Paruošta šiaudų proc.	Paruošta silo so proc.	Paruošta pašar. vnt. 1 sąlyg. galvijui cent
Andrioniškis	78	32	10,7	Skieponys	26	26	9,1
„Anykščių šilelis“	29	32	9,4	Surdegis	60	64	9,8
„Ateitis“	25	22	5,8	Svėdasai	135	63	10,8
„Atžalynas“	29	38	7,4	„Svyturys“	58	20	8,1
„Aukštakalnis“	42	15	5,3	„Už taiką“	65	43	6,5
„Aušra“	45	45	7,4	„Vienybė“	40	23	9,1
Cerniachovskio	54	33	6,7	Jakšišio t. ūkis	14	26	6,0
„Gimtoji žemė“	75	44	10,0	Naujasodžio t. ūkis	42	52	12,3
„Gintaras“	26	34	5,8	Raguvėlės t. ūkis	65	61	9,1
K. Staro	61	34	6,9	Staškūniškio t. ūkis	67	33	7,6
Kurkliai	74	74	11,5	Sodininkystės t. ūkis	59	58	11,3
„Lenino keliu“	45	63	7,2	Elmininkų eksp. ūkis	26	7	6,8
Levaniškis	46	28	6,2	RAJONE:	52	42	8,2
M. Melnikaitės	39	76	7,4				
„Nevežis“	120	62	7,8				
„Pirmyn į komunizmą“	80	80	9,4				
„Puntukas“	54	34	9,7				

Anykščių rajono valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Nauja durpių trąša

Polesės kukurūzų laukuose, Padnėprės bulvių ir ryžių plantacijose, Gruzijos vynuogynuose išmėginta Kaliningo politechnikos instituto mokslininkų sukurta nauja durpių trąša — heksatorfas. Hektarui patrešti jo pakanka 300 kilogramų, o šiaip durpių su mineralinių trąšų priedu Nejuodžemio zonoje paprastai duodama apie 30 tonų.

Gaminant heksatorfą, durpės maišomos su urotropinu. Jis turi daugiau veiklaus azoto negu amonio salietra, labai padidina durpės esančių naudingų medžiagų efektyvumą.

Heksatorfas greit duoda derliaus priedą. Jis, žinoma, nepakeičia cikliško dirvos tręšimo organinėmis trąšomis, siekiant padidinti joje humuso kiekį. (TASS-ELTA)

Redaktorius ST. VINCIONAS

Staiga mirus **ROMUALDUI DILIUI**, nuosirdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius. Bendradarbiai

Mirus **MATAUSUI LUSČIAUSKUI**, reiškiamo nuosirdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.

M. Grunskienė, M. Vinikienė, V. ir D. Vinikai, J. ir A. Masėvičiai, A. Vinikas ir Janušauskų šeimos

Nuosirdžiai užjaučiame **STASĮ JASEVICIŲ**, mirus mylimam broliui. B. ir V. Jonaičiai, J. Medišauskienė

Anykščių rajono LDT vykdomasis komitetas reiškia gilią užuojautą Komunalinių įmonių kombinato viršininkui **STASIUI JASEVICIUI** dėl brolio mirties.

PETRUI CERNIAUSKUI ir **ONAI BANIENEI** Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimai seseriai. Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio augalininkystės padalinio darbuotojai

ALDONAI DILIENEI Gilias liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui, nuosirdžiai užjaučiame reiš-

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ administracija ir profsąjunginė organizacija.

EMILIJAI PUODZIONIENEI Tegū nuosirdžiai užjaučios žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimai seseriai. Konditerijos cecho darbuotojai

Nuosirdžiai užjaučiame **JOLANTĄ DILYTĘ**, staiga mirus mylimam tėveliui.

Anykščių 2-osios vidurinės mokyklos 2a klasės mokiniai, mokytoja ir tėveliai

Anykščių sportinės-techninės klubas organizuoja motociklininkų kursus. Norintieji mokytis renkasi šių metų rugsėjo 29 d. 18 val. Anykščių sportiniame-techniniame klube (Anykščiai, Troškūnų g-vė Nr. 3).

Pirkėjų dėmesiai! Anykščių RVKS visuomeninis maitinimas prekiauja pilstomu čekoslovakišku alumi, 1 litro kainą 0,44 rub. Pagal pareidavimą alus parduodamas statinėmis Anykščiuose, Kavarsko, Troškūnų ir Svėdasų kavinėse.

Direktorius

ANGELEI LISONKIENEI ir vaikams **REGINAI** ir **EDVARDUI** Tegū nuosirdžiai užjaučios žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus vyrui ir tėveliui. Sviesos gatvės namo Nr. 10 gyventojai

STASIUI JASEVICIUI Tegū mūsų nuosirdi užjaučiame palengvina Jūsų skausmą, netekus mylimo brolio. Kuro kontoros darbuotojų kolektyvas

Nuosirdžiai užjaučiame **ALDĄ DILĮ**, mylimam broliui mirus. O. ir J. Jėckai, A. ir V. Strazdai, A. ir V. Stipinai

Komunalinių įmonių kombinato viršininkui **STASIUI JASEVICIUI** Reiškiamo gilią užuojautą, broliui mirus. Kombinato dirbantieji

Komunalinių įmonių kombinato viršininkui **STASIUI JASEVICIUI** Nuosirdžiai užjaučiame, broliui mirus. Kombinato administracija

Reiškiamo nuosirdžiai užjaučiame Anykščių KIK viršininkui **STASIUI JASEVICIUI** dėl mylimo brolio mirties. Anykščių namų valdybos darbuotojų kolektyvas

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tір. 11.235 Užsak. Nr. 1522

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-14-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникичяйского районного комитета КП Литвы и Аникичяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)